

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Psalmer og aandelige Sange af Thomas Kingo , samlede og udgivne af P.A. Fenger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 28. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1828_470_1-txt-shoot-idm888/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

poetiske Virksomhed er den mest usikrings, hvori vi godt kan opdage Feilen, uden derfor, med den bedste Vilje, at kunne rette den. Heraf kommer det nemlig aabenbar, at hvad der forud var en smal Sag for den mindste livlige Rim-Smed, nemlig at gjøre en god Solke-Sang, det er nu et Mejer-Stykke, selv de hoivst begavede Sjælde kun ved et besynderligt Lykke-Træk kan slumpe til at udføre, medens de ellers udtrykke og udtrale sig i en Konst-Voesie, der kan er Læfere af en vis Dannelse tilgjængelig, og bliver egenlig kun levende og lystelig for en lille Kreds af aandelig Nærpaarørende. Dette gjælder fornemmelig om Sangen, gjælder selv om Driffe-Visen, og da tusind Gange mere om den aandelige Sang, der skal udtrykke det Guddommelige-Hoie og det Menneskelige-Dybe, hvad jo netop Kirke-Psalmerne, først og fremmest maa og skal. Her er det os næsten umueligt andet, end at blive hvad man i Konst-Sproget kalder subjektive, saa Udtrykket bestemmes af det Indtryk Gjenstanden gjør paa vor sanselige Natur, der er et Resultat af Anleg og Udvikling, som vi har tilfælles med de Færreste; anvende vi nu den simple Sandhed paa Kirke-Psalmerne, at jo mere det Individuelle træder frem, desmere træder det Universelle tilbage, og des daaligere bliver altsaa Psalmen, som saadan, hvor mesterligt et Kvad for en snever Kreds den end maatte være; da takke sikkerlig alle christne Kirke-Gjængere Gud for det Gamle, og overfæ gerne ved Læsningen, hvad der vel holder Diet, men taber sig i Klagen som følger Dret, og forstyrer aldrig nogen troende Menighed enten i sit Korie-Gleson eller i sit Halleluja!

Betragte vi fra dette Etade nærværende Samling af Kinges Psalmer, da maae vi nødvendig finde Mange, som med liden eller ingen Forandring kan og bør synges i den Christne Kirke, saa længe den gjæfkes af danske Folk,

og for at Christne des lettere kan overbevise sig selv derom, vil jeg henvisse til No. 8. 12—15. 18. 20—22. 26—30. 35. 37. 38. 40. 42—51. 54—56. 58. 62—65. 67. 71—75. 78—80. 86—88. 91—93. 95. 97. 106. 107. 113. 117. 119—22. 127. 133. 141—45. 148. 152. 153. 155. 171—73. 206. 207. Disse i det Mindste tør jeg ikke blot tage paa min præstelige, men ogsaa paa min poetiske Samvittighed, og, gjør jeg det med Rette, da seer man, det vilde være en smal Sag blot af vore egne gamle Psalmer at gjøre et Uddrag, hvormed Menigheden, baade uafhængig og i Grunden utrængt, kunde, om det var nødvendigt, besjæfte sig i Aarhundrede; thi med et Par hundrede gode Psalmer havde Kirken det Nødvendige, og var utværlig langt rigere end nu med Sombundrede, hvoraf neppe To og Halvtreds kan faae temmelig godt til Gode:Characteer!

Men skulde vel Christi Kirke, dette store Fattigs-Huus, der er berømt for at gjøre alle sine Bedoere rige, skulde den vel være saa knap imod os, at vi skulde noies med hvad der vorde paa vor egen lille Mark! Nei viselig, blive vi fattige paa Psalmer, da er Skylden vor egen, thi rigt er Kirkens Forraad, og Udgangen er fri i det underlige Sam-Lag, hvis gode Lov er Herrens Ord, som siger: den Ene saer, den Anden højer, og de glæde sig tilhøje! Klage vi derfor over Mangel paa gode Psalmer, og indbilde os, dertil er ingen Udvei, med mindre vi selv kan gjøre dem i Skofke-Tal, da er det kun fordi Kirken har sodt Børn og opfostrer dem, men maa paa sine gamle Dage have den Sorg at se, de kjæde hørken deres Eiermand, ei heller deres Herres Krybbe; thi har vi denne Rundskab, da er det uomstunder omtrent ligesaa let at fordanske en tydsk eller latin Psalme godt, som at forbedre en gammel Dans, og hvad Rød har vi da?

